

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate sprejema upravnništvo v Katol. Tiskarni, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-niških ulicah št. 2, I, 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 35.

V Ljubljani, v torek 13. februarja 1900.

Letnik XXVIII.

Po pošti prejemam:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta " 13 " —
četrt " " 6,50 "
mesec " 2,20 "

V upravnistvu prejemam:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta " 10 " —
četrt " " 5 " —
mesec " 1,70 "

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

Slovenjebistriški okr. zastop.

Iz Sp. Štajerja, 11. febr.

Vse volitve v spodnještajerske okrajne zastope, ki so se doslej izvršile, so se končale za nas Slovence ugodno, razven v gornjeradgorskem in slovenjebistriškem okraju. Izid volitve za gornjeradgorski okrajni zastop prav za prav nikogar ni presenetil, kajti tam Slovenci tudi doslej že dolgo časa nismo imeli svojih mož. Tudi dejstvo, da je prišel slovenjebistriški okraj v roke nemčurjev, nas nikakor ni iznenadilo, kajti vedeli smo, da je zadnja davčna uravna skrbila število slovenskih veleposestnikov. A okolščina, da je slovenska stranka slovenjebistriškega okraja v skupini kmečkih občin zmagala le z neznatno večino, to nas je osupnilo.

Prejšnja leta je bila nemčurska stranka v skupini kmečkih občin v tem okraju jako slaba, da je malodane že izumrla. Sedaj pa naenkrat ta ogromna manjšina! Diferenca ni znašala niti čez 10 glasov. Kaj pomeni to? Najprej to pomeni, da je več slovenskih občin slovenjebistriškega okraja prišlo zopet v nemčurske ali vsaj neodločne roke. Nadalje pa to tudi pomeni, da sta državno-zbornski mandat in oba deželnozborska mandata mariborsko-slovenjebistriškega okraja prišla v veliko nevarnost. Lani in predlanskim smo ob meji med Spielfeldom in Mariborom izgubili več občin v nemčurske roke. Letošnje volitve v okrajni zastop slovenjebistriški so pokazale, da se je tudi tam pri občinah na tihoma izvršila prememba, Slovincem nevarna in smrtonosna. Kakšna bo naša bodočnost?

Kdo je tega kriv, da gre slovenska stvar v slovenjebistriškem okraju rakovo pot? Mi nočemo odgovoriti na to vprašanje, naj si odgovorijo nanj ondotni rodoljubi. Zdaj ne pomaga nič več, govoriti o preteklosti, ampak treba se je ozirati v bodočnost. Rodoljubi slovenjebistriškega okraja naj zastavijo vse moči, da dobijo občine pri prihodnjih volitvah na svojo stran in da se jim število veleposestnikov pomnoži. Posebno na občine naj obrnejo vso svojo pozornost, kajti

te bodo tudi pri prihodnjih državnozborskih in deželnozborskih volitvah igrale veliko ulogo. Naj ne pozabijo pri tem na gospodarsko organizacijo, kajti ž njo bodo koristili kmetom, zajedno pa dali občutljiv udarec nemškemu kapitalu.

Glavni in najvplivnejši nasprotniki Slovincem so se pokazali trgovci in krčmarji v Bistrici, Poljskavi in Poljčanah, vsled tega je treba njihov vpliv primernim potom zmanjšati. Boj proti nemškemu kapitalu bo sicer hud, a hvaležen. Naj se začne takoj, sicer bo prepozen!

Rusija in Angleška.

Udarec za udarcem pada na Anglijo, poraz za porazom se vrsti na afrikanskem bojišču. Oficijelni krogi angleški sicer skušajo prikrivati resnico in zavijajo poročila z afrikanskega ozemlja, da bi pomirili razburjeno prebivalstvo, toda kmalu pride resnica na dan, in poročila se nam pokažejo v vse drugačni luči, kakor jih komentirajo vladni krogi. Ni čuda, če se je polastila mučna skrb angleške vlade; prebivalstva ne more pomiriti z zaviranim in napol resničnimi poročili, poleg tega pa dobro ve, da nima nobene velevlasti na svoji strani, ki bi jo rešila iz zagate. Jako neprijetno čustvo pa vzbuja menda Angležem tudi vedno večji vpliv Rusov v Aziji. Kakor znano, čakajo eni in drugi ugodnega trenutka, ko se bodo polastili Afganistana. Kdo bo srečnejši, bo pokazala prihodnost, skoro pa smemo sklepati, da se bodo Angleži le težko vzdržali, in da morda ni daleč čas, ko bo za vedno odklenkalo angleškemu gospodstvu v Aziji.

O razmerah Rusov do Afganistana je priobčila „Rusija“ članek, v katerem ob enem ostro biča angleško krivičnost in dokazuje onemoglost in slabost angleške armade.

Anglija, pravi članek, stoji na robu prepada, kamor so jo pripeljale, prepozno, njene krivde. Kazen se ji bliža, sicer počasi, a neizogibno. Pred nekaj leti smo mislili, da bo mongolsko pleme kdaj preplavilo Evropo in uničilo zapadno kulturo; toda sino-japonska vojska je jasno pokazala vso gnji-

lobo in onemoglost kitajskega zmaja. Podobna usoda čaka sedaj Anglijo. Krivična vojska, ki jo je začela z Buri, ji bo v pogubo. Naenkrat se je pokazalo, da je bila ona sila, ki so jo smatrali za nepremagljivo, le navidezna, varajoča slika, katero so pomagali tvoriti nekateri s svojo kratkovidnostjo, drugi s krivdami ali brezbriznostjo.

Vselej, kadar je Anglija povzdignila svoj glas, je Evropa obstala, kakor bi bila hipnotizirana. Beseda Anglije je bila merodajna in Evropa se je klanjala Palmerstonu, Beaconsfieldu, Salisburyju, Chamberlainu, kakor bi bili poosebljeni bogovi, v katerih je združena vsa oblast. No, danes malo drugače mislimo o moči angleški. Zadnji dogodki v Afriki kažejo dovolj, da je bilo mnenje o angleški nepremagljivosti le pravljica.

Ko so Angleži premagali Napoleona pri Waterloo, nastalo je mnenje, da so Angleži sploh nepremagljivi; toda pri tem se je pozabilo, da se morajo tedaj zahvaliti edino srečnemu slučaju, da niso bili poraženi. Pozabilo se je, da je bilo angleško gospodstvo v Afganistanu in v Indiji v največji nevarnosti; le nesloga nasprotnikov in pa zlato, ki so ga Angleži s polnimi rokami sipali, sta jih obvarovala pred pretečim porazom. Tudi krimska vojska osvetljuje slabost angleške armade in nesposobnost angleških vojskovodij. Pred Sebastopolom je vselej moralo francosko vojaštvo rešiti angleško armado pogina. Celu malo znana, necivilizirana ljudstva so se večkrat z vspehom upirala angleški sili. S slabim orožjem, s licami ali s puškami oboroženi, ki so bile čisto njim samim bolj nevarne ko sovražnikom, so ti narodi večkrat pognali v beg angleške rdečesuknježe in udali so se le angleški premoči in sili boljšega orožja.

Kljub tem neovrgljivim dejstvom si je znala Anglija pomagati z zvito, ne preveč tesnosrčno politiko in ohraniti vero v svojo nepremagljivost. Angleški državniki so bili prepričani o slabosti njih armade, le da tega niso hoteli pokazati, ker so dobro vedeli, da je z bleskom in gospodstvom Anglije pri kraju, kadar se bo Evropa tega zavedla. Zato so tako previdno delali in motili Ev-

ropo z raznimi »vprašanji«, »orijentaliskim vprašanjem«, »marokanskim vprašanjem« itd. Tako so premeteno delali, da je bilo v Evropi vedno nesporazumljenje. Njih prijateljstvo je bilo malokdaj odkritosrčno, ampak navadno hinavsko, ki je pogosto pogubnejše ko odkrito sovraštvo. Pridobivali so si zaveznike, da so jih rabili v svoje namene, vtikali so se v vsake zadeve in hujskali državo proti državi.

Tako »nesebično« prijateljstvo so polagoma okušale Francija, Italija in Turčija. Zadnje žrtve angleškega prijateljstva so bili nesrečni Armenci, katere so Angleži nahujskali a potem so jih pustili na cedilu, namesto, da bi zabranili klanje. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. februarja.

Državni zbor so toraj snide 22. t.m. k novemu delu v blagor države in nje narodov. Ta dan je določil ministerski svet, ki se je v nedeljo dalje časa pečal s tem vprašanjem, in prišel po vsestranskem predudarku do tega končnega zaključka. Kaj je napotilo Koerberjevo vlado, da si je izbrala za sklicanje parlamenta drugi rok, kakor so ga gotovi krogi napovedovali v poslednjem času, in da se je odločila za to prej, nego je sploh mogoče razsoditi, kak uspeh bodo imele sedanje pravne konference, ni znano. Mogoče je toraj le dvoje: vlada je morda že prepričana, da se bo pri sedanjih konferencah dosegel vsaj tolik uspeh, da se ne bo bati presilne obstrukcije v zbornici in bo toraj vsaj nekoliko upanja na mirno delo v parlamentu, ali pa misli vlada, da se bo ravno s pomočjo državnega zbora pospešil uspeh pravnih konferenc. Oba slučajja sta pa zelo nezanesljiva. Vspeh pri sedanjih pravnih konferencah je še ravno tako malo zagotovljen, kakor ob njih pričetku. Da je temu res tako, se razvidi že iz same primere čeških in nemških načrtov za rešitev jezikovnega vprašanja in prenosove volilnega reda za češki in moravski deželni zbor. Mej temi načrti je tolika razlika, da je sporazumljenje skoro že a priori izključeno. Zasedanje

LISTEK.

Tržič pred 50 leti, sedaj in v bližnji prihodnosti.

(Sostavil Veridicus.)

(Konec.)

V »Vojah« je bilo pred petnajstimi leti še lepo rodovitno polje. Sedaj pa v »Vojah« stoji velika predilnica in tkalnica za bombaž, v kateri dela nad petsto ljudi. S to tovarno je prišlo v Tržič veliko tujih delavcev, ki bodo s svojimi rodovinami v kratkem času imeli tu domovinsko pravico. Predilnica skoro vsako leto z novimi nakupi množi svoje posestvo. In ker je premog predrag, hoče ga nadomestiti z vodnimi silami. Napraviti namerava na treh krajih v Šentanski dolini električne naprave in od teh po žicah napeljati električni tok do tovarne. Tudi hoče napraviti še eno tkalnico, in sicer na mestu, kjer je stala poprej tovarna za pile. V ta namen hoče pokupiti vse vodne sile v Šentanski dolini. Več jih ima že v lasti, kar jih še nima, jih dobi prej ali slej.

Na Slapu, kjer so prej kovali jeklo, je sedaj tovarna za — papir. Lastnik te to-

varne je Anglež Moline. On kupuje od kmetov smreke, katere v papir predelava. Kmetje pravijo, da jim les dosti dobro plačuje, toda v srce mora boleti domačina, ko gleda, kako dan za dnevom vozovi ropotajo proti Slapu. Marsikje stoji namesto smrek že golo štorovje. Tovarnarji Molinetu pa se množe tisočaki, in nakupil si je že veliko posestvo okoli svoje tovarne. V tej tovarni je žalostno posebno to, da morajo tudi ženske po noči delati, in da se nič ne ozirajo na tretjo božjo in prvo cerkveno zapoved.

K velikim obrtim lahko prištevamo tudi rudokop za živo srebro pri sv. Ani pod Ljubljem, ki se je začel l. 1882. in ki ga vodi čitateljem »Slovenca« dobro znani Simon Rieger.

Izmed malih obrtnikov so ostali v Tržiču še štiri fužine, štirje usnarji, nekaj črevljarjev in še nekaj drugih posameznih obrtnikov, kakoršni so po vseh večjih krajih. Poglejmo še korist in škodo, katero je prinesla Tržiču velika obrt.

Tržiču samemu velika obrt ni prinesla pač nobenih koristi; saj vsi stari Tržičani trdijo, da se je nekaj v Tržiču bolje živelo, kakor dandanes. Korist od naših tovarnen imajo le tuji delavci, katerih se je v

kratkem času veliko priselilo. Nekaj koristi imajo tudi kmetje iz okolice, ki svoje pri-delke v Tržicu dokaj drago prodajajo. Tovarnarji poudarjajo vedno le korist svojih podjetij, mi pa pogledajmo tudi škodo.

Škoda, ki prihaja Tržiču od njegovih velikih obrti, je trojna: v verskem, narodnem in gospodarskem oziru. V verskem oziru prejema Tržič v zadnjem času udarec za udarcem. Nova podjetja so pripeljala v Tržič mnogo tujcev, ki so v veri kaj indiferentni. Ko so domačini videli tujce, da se ne menijo dosti za verske dolžnosti, so jih začeli posnemati. Posledica tega je vedno rastoči verski indiferentizem. Prišli so protestantje. Sedaj imajo že svojo hišo, svojo službo božjo. Ko izvrši predilnica še svoje električne načrte, pride brez dvojbe še več drugovercev. In kdo ne ve, kako pogubno je za katoličane, če se v vsakdanjem življenju, pri raznih zabavah in drugod družijo s protestanti, in to posebno v sedanjih brezbožnih časih!

V narodnem oziru je še žalostnejše. Nekdanji Tržičani so sicer zelo ljubili nemštvo, a za Nemce se niso imeli, ampak so hoteli biti le Kranjci. Sedaj pa se je začelo v Tržiču vse drugače nemškutovati. Sedaj

prihajajo k nam rojeni Nemci, ki so naučeni Wolljanci. Kliče se ob vsaki priliki: »heil!« in poje »die Wacht am Rhein«. Z njimi vlečejo tudi nekateri domačini, po katerih žilah se pretaka slovenska kri, med njimi g. K. Mally. General teh Nemcev je znani S. Rieger od sv. Ane. Ta je obnovil s svojimi Germani društvo »Liedertafel«. Ustanovljeno je bilo to društvo že l. 1848.; životalilo je kakih 20 let in je potem popolnoma zaspalo. Pred 3 leti pa mu je direktor Rieger zopet dal življenje. Sedaj pa je to društvo ognjišče nemškega življenja v Tržiču. Dalje deluje v Tržiču »Schulverein« z nemškimi otroškimi vrtcem in »Südmark«. Najbolj praktično pa razširjajo Nemci svoje nemštvo s tem, da kupujejo slovenske posesti. Naše planine so že v oblasti nemškega barona Borna, vodne sile in z njimi marsikak kos zemlje preidejo kmalu vse v oblast predilnice, veliko posest si je pridobila nemška družba štanskega rudokopa, in tako pojde še naprej. Lep kos slovenske zemlje je izgubljen za vedno.

Toda že slišim, kako mi kličejo nasproti: »Ti si duhovnik vseh, Slovincem in Nemcem; krivično je, da se v nas zaganjaš, ker duhovnik mora biti vsem enako pra-

državnega zbora samo pa po našem mnenju tudi ne bo posebno pospešilo pravih uspehov. Koerberjeva vlada računa toraj bržkone z nekako negotovostjo, zanaša se na slepo srečo, a poskusi mora s parlamentom. Na dnevnem redu prve ali druge seje bo, kakor znano, predloga glede vojaških novincev, radi katere se v prvi vrsti snide državni zbor in ki mora biti rešena do 1. marca ako ne parlamentarnim potom, pa s pomočjo § 14. Pred sestankom državnega zbora se snidejo brez dvoma v posvet razni parlamentarni klubi, katerih sklepi bodo morda že pojasnili, koliko ima vlada upanja na zaželeni uspeh.

Razširjenje volilne pravice v Lincu. Občinski svet v Lincu je sprejel načrt, ki določa za občo volitve četrti razred, v katerem bodo volili vsi oni, ki plačujejo manj davka nego 5 gld. in stanujejo najmanj jedno leto v Lincu ter nimajo v nobenem drugem razredu volilne pravice. Ta četrti razred bo imel v obč. svetu 12 zastopnikov.

Ogerski ministerski predsednik Szell na Dunaju. Minulo nedeljo je bil na Dunaju ogerski ministerski predsednik, ki se je mej drugimi posebno dolgo razgovarjal tudi z ministerskim predsednikom Körberjem. Razgovor je bil posebno o volitvi delegatov in pa o kvoti. Volitev v delegacijo mora priti na dnevni red jedne prvih sej državnega zbora, ker se vrši letos delegacijsko zasedanje že pričetkom pomladi. Pa tudi kvotno vprašanje mora biti čim prej definitivno rešeno, ker je sedaj kvota uveljavljena samo za prvo polovico leta. Treba bo bržkone voliti nove člane v kvotno deputacijo. Ogerska vlada pritiska z vso silo na Körberja, da se vsaj obeh polovic tiče se zadeve rešijo v najbližnji bodočnosti. V to vrsto spada vojni zakon, rekrutni kontingent, kvota in nagodba. Ali bo mogel Körber ustreči svojemu ogerskemu tovarišu?

Francoska vlada proti škofom. Zagrizeno sovraštvo francoskih vladnih krogov, oziroma tistih elementov, ki prav za prav stojijo za francosko vlado, do vsega, kar nosi krščansko ime, je obče znano. Vse se poskuša, da bi se čim najbolj omejili, hvala Bogu, še vedno izredno velik vpliv katoliške cerkve na Francoskem. Poslušujejo se frimasoni in židje vseh mogočih sredstev v doseg svojega namena. Seveda francoski škofje ne morejo mirno gledati tega nečuvnega, vsem zakonom navadne svobode nasprotujočega postopanja vladnih organov, in store vse mogoče korake, da pribore pravici zopet potrebno veljavo. Sedaj je pa nastopila vlada z novim sredstvom. Ministerski svet je v nedeljo po noči sklenil spremeniti § 204. kazenskega zakona v tem smislu, da se priznava vladi oblast, kaznovati s pregnanstvom vse cerkvene funkcionarje, ki bi se kakor koli pregrešili s sovraštvom nasproti vladi ali pa s hujskanjem. Vse pisane izjave, v katerih služabniki katerekoli vere v kakoršni koli obliki grajajo zastopnike državne avtoritete, se kaznujejo s pregnanstvom, ki zadene onega funkcionarja,

kateri je provzročil dotično objavo. Da je ta paragraf v prvi vrsti naperjen proti škofovskim »hujskajočim« pastirskim listom, propovedim in enakim javnim nastopom, je očitno. Listi poročajo, da se je v smislu konkordata vršilo v tem oziru pogajanje mej vlado in Vatikanom, a da poslednji bržkone ni pritrdil tej zahtevi. Nam se tudi tako zdi. Seveda vlada s tem načrtom še ni povsem prodrla, ker mora predlagana sprememba priti pred parlament, ki bo imel dovolj prilike, povedati javnosti, kako umeva novodobno geslo: *liberté, égalité, fraternité*.

Vspehi mirovne konference v Hagu so šele sedaj popolno znani. 26 držav, ki so se po svojih zastopnikih udeležile te mirovne konference, je te dni podpisalo dotične pogodbe in sklepe. A podpisale niso vse države ni tudi ne vseh dogovorov, ali pa tudi samo pogojno. Pogodbo glede reševanja mednarodnih razporov mirnim potom je podpisalo le 22 držav. Zvezne države, Rusija, Srbija in Turčija se strinjajo z njo le pogojno; pogodba glede na vojsko na morju je podpisana od strani Nemčije, Anglije in Zveznih držav zopet le pogojno; izjave glede metanja razstrelivnih krogel iz balonov Angleska ni podpisala, Turčija le pogojno; jednako je s pogodbo glede streljanja s krogli, ki razširjajo otrovane, dušilne pline, katere tudi Amerikani niso podpisali. Konečno ti državi v zvezi s Portugalci nočeta ničesar vedeti o prepovedi krogel, ki vsled spremembe oblike razmesarijo človeško truplo. Tak je toraj uspeh te znamenite konference. Posebno značilno za »človekoljubno« Anglijo so njeni protesti proti prepovedi rabe morilnih krogel.

Knjige in časopisi.

Otázka sociální. Prispevek k poznani jeji podstavi, a jak ji lze řešiti. Napsal P. Jožef Biedlerlack T. J., prevél dr. Ferd. Beneš. — Knihovna Katolícká, svazek XVI, sešit 2. 3. Praga, cena 50 kr.

Od atheismu k plné pravdě (Edgar). Napsal Leo z Hammersteinu S. J., prevél Aloizij Svojsik. — Knihovna Katolícká Praga, svazek XV., sešit 3. Cena 25 kr.

Svatí Pavel a jeho poslední díla. Napsal abbé Fonard. Preložil J. E. Hulakowsky II díl. Sešit 4. Dobiva se v Cyrilo-Methodejski knjižnici V. Kotrba v Prazi za 40 kr.

Dopisi.

Od gorenjske strani, 9. febr. (Rimsko romanje.) »Slovenec«, in za njim tudi »Danica« in »Mir« so naznanili nekaj popotni načrt za »Romanje v Rim«. Take zadeve pa zahtevajo dobrega premisleka in primernih praktičnih nasvetov; — ako pri kakej stvari, se je tu potreba ozirati na pregovor: »Več oči več vidi«. Kar zadene naznanjeni vojni strošek od Kormina do Rima in zopet nazaj do tja, je vzeti na znanje. Vsak romar vé toraj, kaj ga stane vožnja. A točka: »Za stanovanje in hrano« v Rimu na dan po 5 K je pa zelo težavna stvar. Stanovanje, se ume, mora imeti zagotovljeno vsaki, da vé zvečer kam domu. A s tem

vičen«. Toda, tudi ko bi ne bil slovenske matere sin, že kot duhovniku mi ne sme biti vse eno, da se pri nas širi nemški vpliv. Zakaj širi se z nemštvom vred tudi — brezverstvo. To moram seveda dokazati. Rekel sem že, da je general naših Nemcev direktor Simon Rieger. Kakoršen je politični general, taki so navadno tudi njegovi politični vojniki. Generala pa bomo najlažje spoznali po njegovih sadovih. Tak njegov sad je njegov »Deutscher Kalender für Krain«, ki ga Rieger izdaje vsako leto, in ki se ga prav mnogo izvodov proda po Trzinu. Ta koledar je nekaka fotografija mišljenja naših Nemcev. Pisan je popolnoma v brezverskem, panteističnem in materijalističnem duhu. Vrh tega skrivaj — očitno se še ne upa — agituje tudi za »los von Rom«, ko n. pr. pravi v letošnjem koledarju: »Vom Herzen innig, wahr und traut — Kommt nur der Mutter-sprache Laut, — Drum willst zu Gott dem Herrn du reden — Sollst du als Deutscher deutsch nur beten«. — Če se torej borimo zoper Nemce, se borimo »za krst častni in slobodu zlatno«.

Tudi v gospodarskem oziru je velika obrt pri nas silno škodljiva. Veliki obrtniki

kar po vrsti kupujejo zemljišča, hiše in vodne sile, in ker dobro plačajo, najdejo tudi vedno prodajalcev. A ker ima denar polzke noge, ti prodajalci kmalu nimajo ne denarja ne blaga. In kakor sem že omenil, tudi Molinetova papirnica na Slapu našemu kraju ne prinaša posebnega blagoslova. Človek kar zapopasti ne more, kako lahko mišljeno posebno manjši kmetje izsekavajo svoje smrekove gozde.

Tako je sedaj v Trzinu. In kako bo čez petdeset let? Trzin bo nemška naselbina, in naši slovenski domačini bodo sužnjiki svojih nemških gospodarjev. Res, da se je v zadnjih letih začelo med slovenskimi tržiskimi delavci živahno narodno gibanje. A kaj more delavec, ko nima nikjer odločilne besede, in ko njegovi delodajalci niso zadovoljni samo s tem, da jim za malo plačilo žrtvujejo vse svoje telesne moči, ampak zahtevajo, da jim podvrže tudi svojo prosto voljo. Toda vključ temu upamo, da bo slovenski delavec v Trzinu vedno ostal zvest svojemu narodu, in čeprav bo na zunaj vkljen v verige robstva, mu bo vendar ostalo srce vse goreče za slobodo Slovenije.

sklepati tudi hrano, to pa vsaj po naših mislih in v naših očeh ni praktično. Kdor pozna velikost Rima, vé, kako oddaljena so nekatera svetišča drug od drugega, n. pr. Št. Paul, »trije studenci«, Lateran, katakombe itd. Od teh in enakih krajev pa n. pr. ravno na nasprotno stran mesta morebiti opoldan hoditi na obed: tega nikakor ni svetovati. Točka »hrana« naj ostane romarjem povoljna. Mi bi dejali in svetovali: kjer katerega najde opoldan, ali ga sploh obide potreba za okrepčanje, ondi naj si ga pa išče. Saj je, kakor povsod, tudi v Rimu krčem in kavarn po vsem mestu dovolj, kjer se rado in navadno tudi dobro postreže. L. 1881 nas je večina romarjev delala tako.

Kar zadene čas bivanja v Rimu, se je govorilo tudi od slučajja le petih dni za ondotno bivanje. Kdor kaj tacega namerava, pa res bolj stori, ako lepo doma ostane. Za toliko dni hoditi v Rim se pravi še manj, kot tja hoditi gledat na uro. Kaj je pet dni za ogledovanje tisočeri in tisočeri znamenitosti, ki se ondi vidijo. Za to naj se določi najmanj deset dni.

Enako je tudi glede točke: »vožnja po mestu in okolici«. Na mnogo strani vodi tramvaj, tam ni treba fiakarjev. Na bližnje kraje se gre lahko tudi peš; za oddaljene kraje se pa lahko sproti najamejo vozniki.

Komur dopušča čas in razmere, naj si privoščijo še obiskanje novega in slovečega božjega pota Marije rožnovenske kraljice v Novem Pompeju blizu Neapelja. Ako pa tega ne, se pa vsaj nazaj grede Padova nikakor ne sme izpustiti iz popotnega romarskega programa. Sveti Anton naj dobi tudi svoj poklon slovenskih romarjev o tej priliki!

Pa še nekaj moramo omeniti. Romarji sploh, zlasti manj premožni, imajo navado, da si vzamejo na pot kaj za sproti utakniti si pod zobe. Kruh je po Laškem slab, suhega mesa tudi ni lahko najti. Kako dobro je, če ima človek kaj tacega saboj, zlasti še pri okoliščinah, ker se na mnogih postajah ponuja jako dobra vinska kapljica kar v steklenicah na prodaj. Človek se tako lahko koj med vožnjo v vagonu okrepča in nasiti. Ako se pa prav spominjam in če sem prav slišal, so menda ravno o zadnjem večjem romanju Slovencev v Rim v taj zadevi na mejnih postajah italijanski colniški uradniki proti romarjem, ki so reči za svoje telesno krepčanje saboj imeli, baje prav nemilo, — dá, surovo postopali in jim to baje celo odjemali. Tudi v tej zadevi naj bi se toraj poskrbelo, da bi romarji svoje jestvine na meji, če že ni drugače, vsaj zadacati zamogli, da bi jim ne bilo treba voziti se lačnim po blaženi Italiji. — Tudi cenanar se že lahko v Ljubljani premenja za italijanske lire. — To bi bilo nekoliko nasvetov; kdor pa še kaj boljega vé, mu bo morebiti marsikdo hvaležen za primeren in dober svet!

L.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. februarija.

Deželni predsednik baron Hein je nastopil včeraj daljši dopust, da si okrepí zdravje, ter se je z gospo soprogo včeraj z brzovlakom odpeljal v Opatijo.

Javno predavanje. Opozarjamo na jutrišnje javno predavanje g. drž. poslanca dr. Žitnika o socialnodemokratskem rajju. Začetek točno ob 1/8. uri zvečer.

Učeni Barnabit P. Tondini iz Rima mudil se je včeraj v Ljubljani, prišel je z Jugoslavenskega. Ta mož, ki govori rusko, hrvaško, nemško, angleško in druge jezike, bavi se posebno z vprašanjem zjedinenja razkolnikov s katoliško cerkvijo. V to svrhu si prizadeva z učenjaki doseči edinstvo koledarja po vesoljnem svetu, in pa, da bi velikonočnemu prazniku se določil določeni dan v letu. Znano je, da letos, ko mi nimamo prestopnega leta, Grki koncem februvarja zopet en dan več, t.j. za 13 dni ostanejo v koledarju za nami.

Z »Narodovega« gnojišča. »Narod« je v umazani pisavi grši nego katerikoli najbolj umazan čifutski list. Posebnost njegova je ta, da zbira s celega sveta vse grehe, istinite in zlagane, o raznih duhovnih ter jih povečane in s kričecimi barvami opisano obeša na veliki zvon, vselej seveda pristavljajoč: Glejte, taki so duhovni! Glejte,

kakšno pohujšanje napravljajo! Na tak nepošten način polemike seveda ne moremo odgovarjati. Kedor tako orodje rabi kot polemiko, obsoja se sam. — Kam pridemo, ako bomo grehe posameznikov prtili na rame celega stanu? Kje pa je kak stan, da bi ne imel v svoji sredi slabih ljudi! Ako je, recimo, kak časnikar tat ali prešestnik, ali so zato vsi časnikarji nič vredni, ali je stan časnikarjev nič vreden? Ako je kak advokat goljuf, ali se sme to obešati na rovaš advokatskemu stanu? itd. — Na take izbruhe steklosti »Narodove« zato nečemo odgovarjati. To je stvar »Narodovih« naročnikov. Ako oni prebavljajo tako hrano, dobro jim teknila, mi se s studom obračamo od take časnikarske propalosti, ki je stokrat hujsa, nego vsi oni, katerih zasebne slabosti »Narod« izroča javni sramoti!

Napad »Narodov« na Gospodarsko zvezo.

V včerajšnjem »Narodu« se je dr. Tavčar zopet hudo razkoračil proti dr. Šusteršiču in Gospodarski zvezi. Izbljuval je še enkrat vse, kar je že stokrat dokazano kot umazana laž in kar radi tega ne postaje bolj resnično, ker se vedno in vedno ponavlja. »Narod« in njegovi ljudje o združni organizaciji in gospodarski zvezi razumejo ravno toliko, kakor zajec na boben. Zato so njihove zadevne tirade postale že smešne in — dolgočasne. Nimamo toraj povoda, pečati se z izbruhi dr. Tavčarjeve »jezice«. Gospodarska zveza bode pa že vedla na pravem mestu dati pravi odgovor. Pravi namreč dr. Tavčarja je, računajoč na dr. Šusteršičevo bolehnost, ostuditi mu javno delovanje. Toda moti se, če misli, da se mu ta čedna nakana posreči. Dr. Šusteršič bode svoje delo na polju združne organizacije mirno in odločno nadaljeval, ne zmeneč se za tulenje raznih volkov. To naj si dr. Tavčar zapomni — in pri prihodnji priliki naj o tem obvesti tudi svojega prijatelja dr. Mravčaga! Toliko za danes!

Lov na pooblastila. Meseca aprila so v Ljubljani vsako leto mestne dopolnilne volitve. Gospoda na magistratu se že sedaj zanje pripravlja ter pošilja svoje ljudi okrog volilk, ki jih nadlegujejo za pooblastila. — Pozor na pooblastila!

Izlet v Zagorje ob Savi priredita prihodnjo nedeljo dramatični odsek in tamburaški klub »Slov. kršč. soc. zveze«. V Zagorju priredita kluba veselico. Na vspeh ste dve igri, dalje komični prizor, deklamacija, tamburanje in prosta zabava. Kdor bi želel pridružiti se izletnikom, naj pride v nedeljo k popoldnevemu poštnemu vlaku na južni kolodvor.

Zagorje za Savo. (Občinske volitve) se vrše 22. februar. »Narodovci« z mokrati združeni že delujejo noč in dan. Postavili so že svoje kandidate za odbor in župana. Da po županskem stolcu hrepeni apneničar Maur, to čivkajo že davno vrabci na strehi, »Slov. Narod« je že pred letom povedal; saj je on rojen za to, da bi povsod predsedoval. Kot starosta Sokola in predsednik posojilnice se je silno potegoval za predsedništvo krajnega šolskega sveta, pa je skozi — padel. Ker je mož čutil, da se mu tudi v cenilni komisiji tresejo tla, zato v sporazumu z merodajnim tovarišem v Litiji ni bila volitev za III. razred niti razpisana. Pa prišlo se je še o pravem času na sled in pristranski cenilni možje so — frčali! Največjo preglavico pa dela našim narodnomokraškim voditeljem Modicu Čobalu okoliščina, da je njihov županski kandidat skrajno nepriljubljen človek pri kmetih in delavcih. Kajti dobro je znano, kako je on utemeljeval celodnevni poduk na zagorski trirazrednici, češ moji otroci ne bodo krav pasli, kot vaši. »Kaj pa imam jaz od kmeta«, so tudi njegove besede. Kmetom Podstrano je kar brez vzroka zaprl starodavno pot čez svoje posestvo. Dasi je pravdo zgubil, jim je napravil vendar mnogo sitnosti, potov in stroškov. Druzega kmeta je pripravil ob jedino pot, ki pelje čez njegovo posestvo. Kandidat Maur pa je tudi velik prijatelj siromašnih delavcev. Ti smejo za kurjavo nabirati premog ob vodi. Ker ga tudi on lovi ob Savi za svoje apnenice, je iz nevoščljivosti, ali pa nemara iz ljubezni že marsikateremu prekučil s trdom nabrani košek v vodo. Da bi ti prav nič ne dobili, pošilja ponoči svojega delavca, da izpodkoplje velik kup pod mostom, da tako voda ves premog odnese na njegovo.

Res vnebovpijoča ljubezen do siromakov. Delavci po njegovih mislih dobro služijo, češ saj pridno nosijo denar v hranilnico, iz katere si on kot predsednik na manjše obresti izposojuje. In s takim človekom se je zvezal za volitve voditelj in »dobrotnik« delavcev Miha Čobal. Ker te liberalno-mokraske korifeje vse to dobro vedo in čutijo, zato so si izmislile za volitve velikansko zvijačo. Volivce love s tem na svoje limanice, da jih farbajo: Rudnik moramo vreči in sedanjega župana Morscherja. Volili pa bomo g. Bukovca. G. posestnik Bukovec je občespoštovan mož, samo eno napako ima, da namreč noče trobiti v rog Modicev in Maurov; zato ga ta dva brezmejno sovražita. Zato svarimo volivce, naj ne verjamejo sleparstvu, ampak naj oddajo svoje glasove kandidatom, ki so res somišljeniki g. Bukovca, in ki bodo le njega volili za župana. Š.

Iz Kranjskegore. G. Etbin Kristan je doživel bridko izkušnjo. Dalje časa se je pripravljaj, da bi prišel v Kranjsko goro oznanovat svoj evangelij. Kot dan prihoda je bil določen 11. febr. t. l. A ravno tisti, na katere se je g. Kristan najbolj zanašal, to je železniški uslužbenci, so mu vse pokvarili. Že naprej so obetali mnogi izmed njih, da ga še poslušat ne pojdejo. To je g. Kristana užalilo v dno srca, in je baje rekel: »Zdaj pa še mene ne bo!« In res ga ni bilo.

V Gor. Logatcu bodo na državni cesti napravili nov most od železa čez državno cesto, ker je sedanji zidani most nevaren ob povodnji.

Iz Doline se nam poroča: Nenadoma je nevarno obolel častni kanonik g. Jurij Jan, v Dolini. Priporočamo ga v molitev, želeč, naj nam mili Bog še kaj časa ohrani blagega zlatomašnika!

Za deželno razstavo v Gradcu se je pripravljajni odbor doslej brezuspešno trudil, da bi pridobil za zavetnika kakega člana cesarske hiše. »Grazer Tagblatt« z dne 12. t. m. poroča iz gotovega vira, da so prvotno namerjali razstavo prirediti l. 1902. Ker bo pa tistega leta v Gradcu vsenemška pevka slavnost, zato se je pripravljajni odbor odločil, da priredi deželno razstavo v »manj patriotičnem« letu 1901. A navzlic temu ni mogoče dobiti nobenega visokega zaščitnika. »Tagblatt« zahteva, naj se vsekako priredi razstava leta 1902, ker vsenemška pevka slavnost bo razstavi sami in deželi v korist, sicer pa ne bo razstava imela več ko krajevni pomen.

V Mariboru se je osnovalo društvo »Marianum«, katerega naloga je, skrbeti za brezposelna dekleta in jim preskrbeti poštene službe. To pa Nemcem okoli »Taggesposte« ni všeč. Pravijo, da je to konkurenčno podjetje »klerikalcev« proti »Südmarkov« posredovalnici v Mariboru. Boje se, da se bo vsaka poštena rodovina za posredovanje obrnila raje do »Marianuma«, nego do »Südmarke«.

Kaj je Celovec? Iz Celovca, dné 11. febr. O tem, za nas vsekako važnem vprašanju so naši mestni očanci razpravljali v zadnji svoji seji. Razgovarjali so se o povišanju plač mestnim uradnikom. Poročal je podžupan dr. Metnic, ki je hotel, naj se vsa razprava viši le »in camera caritatis«, v tajni seji. Temu je oporekal adv. Dietrich in tako so prali svoje perilo javno. Prišlo je do precejšnje praske. Odborniki so se pritoževali, da hoče podžupan vse prenatlagiti, da se o stvari v odseku ni razpravljalo itd. Povišanje plač bi zahtevalo na leto 3884 gld. več stroškov. Stavljenim predlogom se je upiral zlasti odb. Dietrich. Za uradnike se je ognjevit potegoval učitelj Grientschnig, ki je dejal, da bi bil Celovec »ein elendes Dorf«, ako bi tu ne bilo uradnikov, šol itd. Tako so meščani slisali, kaj je njih slavno mesto; kajpak jih je pikra beseda močno zbudila. Prišlo je do daljše debate, v kateri so se prav trdo prijemali in ko je Grientschnig govoril o celovških »naprednih« obrtnikih, je Dietrich zaklical vmes: »Wir sind Stiefelputzer der Beamten!« — Tako, sedaj vsaj vemo, kaj je Celovec in kaj Celovčani! Heil!

„Duhovito društvo“ so si ustanovili Nemci na Vratih (Koroško). Tam imajo svoj »Pfeiferspitzel-klub«, kateremu predseduje tamošnji postajni načelnik Društvo ima dné 18. t. m. svoj ples, a dan na to: »Patent-Riesen-Pfeiferspitzel-Häringsschmaus«. Tako

zadovoljstvom poročajo nemški listi: Heil! — toliki neumnosti!

Iredentizem. »Lega Nazionale« prireja sijajne ples v društvene namene. V Polju so, kakor čitamo v hrvaških listih, za takov ples uglasbili tudi neko italijansko pesem, kojo naj bi iredentisti pozneje peli po javnih ulicah. Redarstvo je prepovedalo to pesem v prvotni obliki, a je dovolilo sprejembo. Po tej premembi je pesmi glavna misel: Tri sestre, ena iz Pulja, druga iz Trsta, tretja iz Gorice, zdihujejo po svoji materi — to je Italija — ki jih je baje zapustila. Vedno stoje pri oknu, ozirajo se po morju ter pričakujejo pomoči od matere. Misel je jako jasna. Avstrijska vlada pa je dovolila, da se ta pesem poje javno v gledališču.

„Naša straža“ išče spretnega poslovodjo za trgovino z jestvinami. Plača 30 gld. na mesec in vse prosto. — Priporoča spretnega pisarja za kako mesto izven Trsta. Dotični je nedavno dopolnil 14 mesečno ječo radi izgredev proti Lahom o priliki cesaričine smrti. Zna dobro slovenski, hrvaški in laški, nemški srednje. Dovršil je peto realko v Trstu. — Na razpolago ima dobrega pasarskega pomočnika. — Slovenski gostilničar želi vzeti v najem gostilno ob slovenski meji na Štajerskem.

Isterski deželni zbor bode, kakor poroča »Istria«, začel svoje zasedanje v drugi polovici meseca marca.

Hrvatje in pariška razstava. Hrvatje se marljivo pripravljajo za razstavo v Parizu. V obrtni šoli imajo polne roke dela, da dogotovijo razne predmete, ki se tjejo narodnega gospodarstva in šolstva na Hrvatskem.

»Slavčeva« maskarada pod naslovom »Benetke v Ljubljani«, ki se vrši dne 18. februarja t. l. v Sokolovi dvorani »Narodnega doma«, bode prekosila vse do sedaj v Ljubljani prirejene maskarade. Obiskovalci bodo imeli priliko, sprehajati se po Markovem trgu in si ogledati razne znamenitosti beneškega mesta. Isti večer bode v ljubljanske Benetke došlo tudi mnogo tujcev iz raznih krajev sveta v svojih narodnih nošah in tudi golobčkov, gondoljerk itd. ne bode manjkalo. — Vstopnina za člane 1 krono, za nečlane 2 kroni, tri osebe jedne obitelji 5 kron, za maske 1 krono. — Vstopnice se dobivajo pri g. F. Čudnu, trgovcu na Mestnem trgu, v nedeljo ob 2.—4. ure popoldne v društveni sobi v »Narodnem domu« ter zvečer pri blagajni.

Za nemštvo v kranjskih planinah je izdala lani kranjska sekcija nemškega in avstrijskega »Alpenvereina« 9254 K. Za tekoče leto ima proračunjenih izdatkov 9270 kron.

Izvoz prašičev iz novomeškega okraja v ljubljansko klavnico je dež. vlada zopet dovolila. Vendar pa je treba v vsakem slučaju še posebnega dovoljenja od okrajnega glavarstva.

Zemlja podsula se je v Podbukovem pri Vrčah v dolžini 10 metrov na vozno cesto.

Kap zadela je danes dopoldne pri tukajšnji deželni sodnji meščana ljubljanskega g. Jož. Sevnika, očeta občespoštovane domoljubne rodovine. G. Sevniku je ohromljena vsa desna stran ter je v resni nevarnosti.

Iz preiskovalnega zapora je bil 11. t. m. v Novem mestu izpuščen Janez Francič z Rateža, ki je bil obdolžen, da je umoril svojo ženo.

O Blažu Ravniku se nam poroča, da bode njegov zastopnik dr. Furlan uložil proti razsodbi najvišjega sodišča pritožbo, ker je mnenja, da zakon določa, da se na dosmrtno kazen obsojenemu ne sme poostriiti kazen, ako po prvi obsodbi ni storil kaj kaznjivega. Ravniku nikakor ne gre v glavo, da so ga mogli obsoditi na dosmrtno ječo. Dejal je baje: »Tako sem žalosten, da ne bom nič jedel. Od lakote bom umrl«.

Boj po plesu. V soboto je bil pri Perlesu ples, katerega so počastili tudi magistratni uradnik Orehek, Jerala in Zdešar. Bilo je v gostilni tudi nekaj vojakov, ki so imeli posebno piko na g. Orehka. Po plesu so ga napadli na ulici s sabljami in ga oklofutali. Končno so vojaki ušli v kavarno pri Slonu.

V Ameriko je včeraj in danes zopet šlo cele trope ljudi. Na kolodvoru je policija pet Hrvatov aretovala, ker so se ji zdeli »premladi« za tako dolgo potovanje. Imeli so napačne »pose« za potovanje.

Zopet dvoboj. Kakor se po Ljubljani zatrjuje, vršil se je včeraj zopet dvoboj radi neke heilovske provokacije. Kakor se vidi, ljubljanski heilovci ne bodo prej mirovali, dokler ne dobe vsi razbitih glav.

Velika tatvina v Trstu se je dogodila na škodo tvrdke Fr. Parici, kateri so iz skladišča ukradli tatovi 25 vreč v vrednosti 5200 kron. Policija je prišla trgovca jestvin Antona Lenčka, pri katerem so našli še 20 vreč kave. Zaprta sta dalje senzala Anton Razec in Josip Sterca.

Samomor na ulici. V Trstu si je včeraj dopoldne na ulici prerezal žilo 26 letni mizarški pomočnik Ivan Kavčič. Skoro na to je umrl vsled izkrvavljenja.

Svinja umorila otroka. V Sičanu poleg Pulja je kmetica Marija Marzin pustila svojo 40 dni staro hčerko samo brez nadzorstva doma v zibeli. Stara svinja, ki je pohajala s svojimi mladiči okoli hiše, je prišla v kuhinjo in je ondi začela otroka žreti. Odžrla je otroku uho, razgrizla obraz, raztrgala vrat in razmesarila ves život. Otrok je v groznih bolečinah umrl.

Z nožem zabodel je neki kmetški fant v turistiških krogih dobroznanega Šmerca iz Mojstrane. Zabodel ga je v glavo in v ramo. Šmerc je bil zelo nevarno ranjen, a sedaj je upanje, da bo skoro okreval.

Detomor. Dne 19. m. m. je Ana Špehar v črnomaljskem okraju zadušila svoje novorojeno dete. Neusmiljeno mater imajo že pod ključem.

Društva.

(Občni zbor) podružnice »Slovenskega planinskega društva« v Radovljici bode 15. t. m. ob 3. uri popoldne pri J. Legatu v Lescah z navadnim dnevnim redom.

(Družbinski večer), priredi »Kamniški salonski orkester« v dvorani zdravilišča v četrtek dné 15. februarja 1900. V spored: 1. Koračnica. 2. G. Verdi: overtura k operi »Nabuko«. 3. V. Parma: »Bela Ljubljana« valček. 4. Bach Gounot: »Meditacija«. 5. Potpuri koroških narodnih napevov. 6. J. Skorpik: »Dame volijo« polka fr. 7. J. Händel: »Largo«. 8. R. Edenberg: »Petrograjska vožnja na saneh« galop. Začetek točno ob 6 uri zvečer. Vstopnina 40 vinarjev, otroci prosti.

Darovi.

Za pogorelce na Poljanah pri Starem trgu so podpisanemu poslali: Duhovnja Št Peter na Notranjskem 11 K; čč. gospodje: Štefan Jenko v Pogorah 2 K 60 bel.; Matija Prijatelj, župnik v Strugah 30 K; Jakov Pavlovčič, župnik na Suhorju 10 K; Mihael Arko, dekan v Idriji 54 K 54 bel.; župnija Vojsko 17 K; Gustav Koller, župnik v Podragi 11 K.

V imenu hvaležnih ponesrečencev najpriskrenejša zahvala dobrotnikom.

Ant. Ponikvar, župnik.

Telefonska in orzojavna poročila.

Dunaj, 13. febr. V otvoritveni seji poslanske zbornice pojasni vlada svoj program v narodno-političnem in gospodarskem oziru.

Dunaj, 13. febr. (C. B.) Pododsek pravne konference za Češko se je včeraj posvetoval o vprašanju glede rabe obeh deželnih jezikov pri avtonomnih oblastvih. Razgovor je bil o določitvi značaja mešanega okraja. — O istem predmetu je razpravljala moravska konference. — Razprava se nadaljuje v češkem pododseku jutri dopoldne, v moravskem pa popoldne.

Dunaj, 13. febr. (C. B.) Član gospodske zbornice grof Julij Hardegg je umrl.

Berolin, 13. febr. Vlada je včeraj predložila poslanski zbornici načrt zakona glede obdavčenja velikih skladišč.

Vojska v Južni Afriki.

Z Bullerjevim najnovejšim porazom se je znatno spremenil položaj na južno-afriškem bojišču, in sicer, kakor vedno doslej, na korist Burov. Posebno velja to za na-

talško bojišče, kjer Buri prav za prav nimajo več nobenega nasprotnika, ki bi jim mogel znatno škodovati. Ladysmith in njegova posadka sta v malo dneh izgubljena, Bullerjeva armada je pa vsled številnih porazov tako oslabiljena in desorganizovana, da je povsem nezmožna za vsak nadaljni poskus. Toda Bullerju preti sedaj še druga nevarnost. Ako se namreč izvrši burski načrt, o katerem poročajo najnovejše vesti, bo Bullerju kmalu zaprta pot nazaj proti Durbanu. Do 6000 Burov je namreč na potu skozi Culu-deželo, da zajame na kakem ugodnem kraju južno od Chieveleya celo angleško armado. Načrt v sedanjih razmerah nikakor ni neizvršljiv.

Na zahodnem bojišču pri Kimberleyu pa je poskrbel za potrebno spremembo položaja generalissimus Roberts. Ta mož je že došel v Modder-River, kjer zbira te dni raztreseno angleško moč, s katero se potem poda proti Kimberleyu in po osvoboditvi tega mesta naravnost v Bloemfontein. Njegova naloga je pa že nekoliko težja nego ona burskega generalissima Jouberta. Prvič so Buri dobro razdvojili angleško moč na tem bojišču ter jo deloma tudi obkolili, tako da bo minulo precej časa predno bo mogel Roberts zbrati 35.000 mož, s katerimi meni prodirati dalje, drugič so pa Buri poskrbeli zato, da se jim bo Kimberley prej udal, predno bodo mogli Angleži dospeti do mesta. Pa tudi sicer Buri ne drže rok križem, posebno sedaj, ko so dogotovili veliko delo v Natalu.

London, 13. febr. Maršal Roberts je došel v petek v Modder-River. Nadzoroval je v soboto zjutraj, navdušeno vsprejel, Macdonaldovo brigado. Sodi se, da so burske utrdbe pri Maggersfonteinu le slabo zastražene, tudi topov ni več čuti. Buri so gotovo odpotovali drugam. Razdejali so poprej železnično progo pri Mertonsidingsu, ker je baje ne morejo braniti. Roberts porabi vse železniške vozove za vojaške namene.

London, 13. febr. Dognano je, da hoče Roberts s 35.000 možmi prodirati proti Kimberleyu in od tu v Bloemfontein. Osvoboditev Kimberleya je nujna potreba, ker je od 8. jan. sem na razpolago le še konjsko meso. Vsak dan umrje več ljudi. Buri se neprestano pripravljajo na odločilen boj.

Bruselj, 13. febr. Najnovejše vesti poročajo, da je bil poraz Bullerjev v zadnji bitki usoden. Buri so Angleže preganjali čez desni breg Tugele ter ondi zasedli trdne postojanke. Govori se, da Joubert prodira proti Pietermaritzburgu.

London, 13. febr. Iz Darbana poročajo 11. t. m. ob 7. uri 50 minut: General Joubert je sklenil pričeti z ofenzivo. S 6000 možmi se pomika skozi Culu-deželo, da prestreže Bullerju pot proti jugu. Pridružilo se mu je več domačinov. Glavni kraj Eshowe je v nevarnosti, ker v deželi ni angleških vojakov.

London, 13. febr. Potrjuje se vest, da prodirajo Buri južno od Tugele.

London, 13. febr. »Daily Mail« poroča iz Pietermaritzburga 11. t. m.: Buri so zasedli Bloys-Farm, ki se nahaja kakih 6 km severno od Chieveleya. Poslopje so spremenili v bolnico. V bližini sta dve gori, ki obvladujeta oba mostova čez Tugelo.

London, 13. febr. Pri Kimberleyu so se znatno pomnožile burske čete. Dne 7. t. m. so pričeli pripravljati nove nasipe na vzhodni strani mesta. Iz Mafekinga je došlo več Burov z velikimi topovi.

London, 13. febr. Reuterjev urad javlja iz Rendsburga 11. t. m.: Sovražnik je obkolil včeraj dve patrulji, obstoječi večinoma iz Avstralcev. Nekateri so ušli, več je ranjenih in 12 ujetih.

London, 13. febr. »Times« pišejo: Vsak hip moramo biti pripravljeni na kapitulacijo Ladysmitha z vsem bolestinim poniževanjem in moralnimi posledicami.

Gostilničar pred porotniki.

Celje, 13. febr. Danes se vrši pred tukajšnjim porotnim sodiščem ob-

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.